

Til § 13.

Bestemmelsen under Nr. 3 bør formentlig komme til Anvendelse i ethvert Tilfælde, hvor det skyldes vedkommende Arbejders utilbørlige Adfærd (f. Eks. Uærlighed, Uterlighed), at Arbejdsløshed er indtraadt. For at undgaa enhver Tvivl har man udtalt dette udtrykkeligt.

Under Nr. 7 har man foreslaaet, at Understøttelse ikke maa ydes til noget Medlem, der nægter at modtage et tilbud Arbejde, der efter Bestyrelsens Skøn svarer til hans Evner, hvad enten Arbejdet er anvist af Kassens Ledelse eller et kommunalt Arbejdsanvisningskontor, eller der muligt foreligger Tilbud om Arbejde fra anden Side; man kan nemlig ikke anse den nugældende Bestemmelse for tilstrækkelig, da den kun omtaler det Forhold, at Arbejdet er anvist af Kassens Bestyrelse, i hvilken Henseende man i øvrigt skal henviser til, at der, saafremt det Rigsdagen forelagte Lovforslag om Arbejdsanvisning maatte blive gennemført, i Løbet af den nærmeste Fremtid vil kunne forventes oprettet kommunale Arbejdsanvisningskontorer rundt om i Landet.

Endelig har man til Paragraffen føjet en ny Bestemmelse, hvorved der gives de bestaaende Hovedorganisationer af Arbejdere og Arbejdsgivere Adgang til at kræve Arbejdsløshedsnævnets, eventuelt Indenrigsministerens, Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt en Arbejdsløsheds-kasses Bestyrelse har ydet Understøttelse til Medlemmer i Strid med de i Paragraffen angivne Regler, idet man er gaaet ud fra, at Overholdelsen af nævnte Regler vil være af væsentlig Betydning for Tilstedeværelsen af sunde og rolige Arbejdsforhold. En lignende Indankningsret har man tillagt vedkommende Kommunalbestyrelser.

Til § 14.

Bestemmelsen i Paragraffens 3die Stykke, hvorefter Understøttelsens Maksimum for 3 paa hinanden følgende Regnskabsaar er fastsat til Dagpengeydelsen for 210 Dage, er stedse bleven forstaaet saaledes, at det anførte Maksimum kun er gældende, naar Understøttelsen for 12 paa hinanden følgende Maaneder er fastsat til det ordinære lovbestaaende Minimum af 70 Dage, jfr. Paragraffens 1ste Stykke, saaledes at det absolutte Maksimum for 3 paa hinanden følgende Regnskabsaar er lig med det tredobbelte af den ved Lovens Vedtægt fastsatte Understøttelse for 12 paa hinanden følgende Maaneder. For at undgaa enhver Tvivl er det nu foreslaaet,

at der i Bestemmelsen foran „210 Dage“ indføjes Ordet „mindst“, idet man er gaaet ud fra, at det maa anses for ønskeligt at opfordre Kasserne til at udvide Understøttelsernes Tidsvarighed, saaledes at Henvendelsen til Lovgivningsmagten om ekstraordinær Hjælp til arbejdsløse under særlig langvarig Arbejdsløshed saa vidt muligt kan undgaaes.

Da den nugældende Regel om, at et Medlem, der har oppebaaret den fulde vedtægtsmæssige Understøttelse, ikke paa ny kan nyde Understøttelse, forinden han i et helt Regnskabsaar har været nydende Medlem af Kassen, virker paa uensartet Maade, eftersom Understøttelsesretten er ophørt i Begyndelsen eller i Slutningen af et Regnskabsaar, er det foreslaaet, at Fristen forandres til 12 paa hinanden følgende Maaneder.

Angaaende Tilføjelsen til denne Paragraf (Forslagets 4de Stykke) henvises til Bemærkningerne til § 12.

Til § 15.

I Bemærkningerne til foregaaende Paragraf er det omtalt, at det maa anses for ønskeligt at opfordre Kasserne til saa vidt muligt at udvide det Tidsrum, i hvilket Understøttelse ydes, saaledes at Henvendelser til Lovgivningsmagten om ekstraordinær Hjælp til arbejdsløse kan undgaaes. Nærværende Paragraf tager direkte Sigte paa at overflødiggøre saadanne Henvendelser, idet det er foreslaaet, at Kasserne, naar deres Reservefond har naaet en Størrelse, der efter de indvundne Erfaringer maa anses tilstrækkelig til at sikre dem i økonomisk Henseende under ekstraordinær Arbejdsløshed, have Adgang til med Indenrigsministerens Samtykke og efter nærmere fastsatte Regler at give Understøttelse til arbejdsløse Medlemmer, som have oppebaaret den fulde vedtægtsmæssige Understøttelse.

Til § 16.

I den nugældende Lov er det fastsat, at det ved indtrædende Ledighed i Stillingen som Arbejdsløshedsinspektør kan bestemmes, at Tilsynet med Arbejdsløsheds-kasserne i Forbindelse med Tilsynet med Sygekasserne henlægges under en Direktør. Af Hensyn til den betydelige Udvikling, der i de forløbne Aar har fundet Sted i begge de paagældende Forsikringsinstitutioner, har man imidlertid nu anset det for rettest, at de to Tilsyn ikke forenes, hvorfor man har foreslaaet, at Arbejdsløshedsinspektøren udnævnes af Kon-